

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
ÎNCHEIERE

29 mai 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii:

Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Cuznețov Ivan și Cuznețova Elizaveta, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Cuznețov Ivan împotriva Cuznețova Elizavetei, cu privire la împărțirea datoriei comune,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2012, prin care apelul declarat de Cuznețova Elizaveta a fost admis,

C O N S T A T Ă :

La 22 februarie 2011, Cuznețov Ivan a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cuznețova Elizaveta cu privire la încasarea datoriei comune.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că căsătoria încheiată cu Cuznețova Elizaveta la 15 mai 1981, a fost desfăcută pe cale judiciară.

Consideră reclamantul că toate împrumuturile comune asumate în interesele familiei urmează a fi supuse partajului judiciar. Astfel, menționează, că în temeiul contractului de ipotecă din 30 martie 2006, BC „Moldova Agroindbank” SA i-a acordat un credit în sumă de 30 000 lei cu termenul de rambursare, 20 martie 2011, cu rata dobânzii 16%. La data destrămării familiei datoria de bază constituia 14 500 lei și rata dobânzii 2987 lei, în total 17 487 lei. Reclamantul indică că această datorie a restituit-o singur, din ce denotă că pîrîta îi datorează 8743 lei.

Mai indică că în luna martie 2007 au împrumutat de la Osadciuc Emilia și Osadciuc Anatolii 450 dolari SUA și 3500 lei, datorie rambursară la 18 august 2009, însă a rămas o datorie de 9350 lei, din care pîrîta urmează să-i restituie suma de 4675 lei.

Tot, în interesul familiei, de la Cojocari Raisa au împrumutat suma de 7000 lei, cu rata dobânzii 7%, sumă care a fost restituită la 30 octombrie 2009. Astfel, suma care urmează a fi restituită de la pîrît constituie 3745 lei (7490:2).

În drept, reclamantul a indicat prevederile art. 24 alin.(1) din Codul familiei, care remarcă, că fiecare soț răspunde pentru obligațiile proprii cu bunurile

proprietate personală și cu cota-parte din proprietatea în devălmășie, care poate fi determinată de către instanța judecătorească la cererea creditorului.

Cere, Cuznețov Ivan, încasarea de la Cuznețova Elizaveta în beneficiul său a sumei de 17 163 lei cu titlu de datorie comună și cheltuielile de judecată.

La 11 martie 2011, Cuznețova Elizaveta a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Cuznețov Ivan cu privire la încasarea datoriei comune.

În motivarea acțiunii a indicat, că în rezultatul desfacerii căsătoriei încheiate cu Cuznețov Ivan, a fost supusă partajului judiciar întreaga avere comună în devălmășie a soților, fapt confirmat prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 august 2010.

Pe parcursul examinării litigiului enunțat, intimatul-reclamant n-a înaintat nici o pretenție privind existența datoriilor comune, dînsul fiind de acord să restituie suma creditului de 30 000 lei, iar dînsa – suma de 3000 euro.

Cere, Cuznețova Elizaveta încasarea de la Cuznețov Ivan în beneficiul său a sumei de 1500 euro cu titlu de datorie comună.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 31 ,mai 2011, acțiunea inițială a fost admisă, iar acțiunea reconvențională respinsă. De la Cuznețova Elizaveta în beneficiul lui Cuznețov Ivan a fost încasată suma de 15 388 lei cu titlu de datori, dintre care 7 493,50 lei datoriile rezultate din contractul de credit și dobînda de întîrziere, 2 925 lei datorie achitată Emiliei Osaciuc, 3 500 lei datorie achitată Raisei Cojocari și 1 470 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Elizaveta Cuznețova a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Rîșcani din 31 mai 2011.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 decembrie 2011, apelul a fost respins, iar hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

Împotriva acestei decizii, la 13 februarie 2012, Cuznețova Elizaveta a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2012, a fost admis recursul declarat de Cuznețova Elizaveta, a fost casată decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2011, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți în alt complet de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2012, apelul a fost admis, fiind casată parțial hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 31 mai 2011, cu pronunțarea unei noi hotărîri în latura cererii reconvenționale prin care acțiunea reconvențională a fost admisă parțial, fiind încasat de la Ivan Cuznețov în beneficiul Elizavetei Cuznețov ½ parte din datoria comună față de Marcu Eugenia în mărime de 1250 euro și cheltuelile pentru achitarea taxei de stat în mărime de 600 lei. În rest, acțiunea reconvențională a fost respinsă, iar hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 31 mai 2011 în rest a fost menținută.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant parțial și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului. Totodată, a fost indicat că, prima instanță a dat o apreciere greșită probelor administrate și incorect a respins pretențiile Cuznețova Elizavetei cu privire la partajarea datoriilor.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 03 aprilie 2013, Cuznețova Elizaveta a contestat-o cu recurs, solicitînd repunerea cererii de recurs în termenul legal de atac, admiterea recursului, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2012 în partea admiterii pretențiilor lui Ivan Cuznețov în mărime de 15388 lei și neîncasării summei de 250 euro din datoria comună și cheltuelile de judecată, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care pretențiile lui Cuznețov Ivan să fie respinse ca neîntemeiate, iar pretențiile înaintate de Cuznețov Elizaveta să fie admise integral.

În argumentarea recursului recurenta a invocat că concluziile instanței de apel expuse în hotărîre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii și instanța de apel a studiat superficial cauza adoptînd o soluție ilegală.

Considerînd ilegală decizia instanței de apel, la 09 aprilie 2013, Cuznețov Ivan a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea parțială a deciziei Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2012 în partea admiterii pretențiilor Elizavetei Cuznețova privind încasarea sumei în mărime de 1250 euro, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 31 mai 2011.

În argumentarea recursului recurentul a invocat interpretarea eronată a legii, precum și că concluziile instanței expuse în hotărîre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. A indicat că instanța greșit nu a luat în considerație faptul că Cuznețova Elizaveta de una singură a împrumutat banii de la Marcu Eugenia. Pe parcursul examinării cauzei nu au fost prezentate probe care ar confirma că Cuznețov Ivan cunoaște despre împrumutul existent și că și-a asumat obligația de a-l restitui.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursurilor înaintate în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sînt inadmisibile din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererile de recurs înaintate, Colegiul atestă că recurenții indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursurile în cauză conțin obiecțiile de fapt și de drept care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurenților la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursurilor, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurenții și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursurile declarate de Cuznețov Ivan și Cuznețova Elizaveta asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Cuznețov Ivan și Cuznețova Elizaveta ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Cuznețov Ivan și Cuznețova Elizaveta împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 20 noiembrie 2012, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Cuznețov Ivan împotriva Cuznețova Elizavetei, cu privire la împărțirea datoriei comune.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea